

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 12. septembri 2019. aasta otsus (Supremo Tribunal de Justiça eelotsusetaotlus - Portugal) – Cofemel – Sociedade de Vestuário SA versus G-Star Raw CV

(kohtuasi C-683/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Intellektuaal- ja tööstusomand – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Direktiiv 2001/29/EÜ – Artikli 2 punkt a – Mõiste „teos“ – Teoste kaitsmine autoriõigusega – Tingimused – Seos disainilahenduste kaitsega – Direktiiv 98/71/EÜ – Määrus (EÜ) nr 6/2002 – Rõivamudelid)

(2019/C 383/10)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal de Justiça

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Cofemel – Sociedade de Vestuário SA

Kostja: G-Star Raw CV

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis annavad autoriõiguse kaitse sellistele mudelitele nagu põhikohtuasjas käsitletavad rõivamudelid, kuna need loovad iseseisva ja esteetilisest vaatevinklist silmatorkava visuaalse mulje, mis ulatub nende kasutusotstarbest kaugemale.

⁽¹⁾ ELT C 52, 12.2.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 4. septembri 2019. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus - Saksamaa) – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV versus Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH

(kohtuasi C-686/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Põllumajandustoodete ühine turukorraldus – Puu- ja köögiviljad – Turustamiseskirjad – Mõiste „päritoluriik“ – Määrus (EÜ) nr 1234/2007 – Artikli 113a lõige 1 – Määrus (EL) nr 1308/2013 – Artikli 76 lõige 1 – Kauba mittedooduspäritoluga seotud mõisted – Määrus (EMÜ) nr 2913/92 – Artikli 23 lõige 1 ja lõike 2 punkt b – Määrus (EL) nr 952/2013 – Artikli 60 lõige 1 – Delegeeritud määrus (EL) 2015/2446 – Artikli 31 punkt b – Teises liikmesriigis toimuvad tootmisetapid – Toidu märgistamine – Tarbijat eksitava märgistuse keeld – Direktiiv 2000/13/EÜ – Artikli 2 lõike 1 punkti a alapunkt i – Määrus (EL) nr 1169/2011 – Artikli 7 lõike 1 punkt a – Artikli 1 lõige 4 – Artikli 2 lõige 3 – Selgitavad märked)

(2019/C 383/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Prime Champ Deutschland Pilzkulturen GmbH

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (mida on muudetud nõukogu 14. aprilli 2008. aasta määrusega (EMÜ) nr 361/2008), artikli 113a lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja nr 1234/2007, artikli 76 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendes sätetes kasutatud mõiste „päritoluriik“ määramiseks tuleb lähtuda tollivaldkonna määrustest, mis käsitlevad kaupade mittesooduspäritolu kindlaksmääramist, st nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artiklist 23 ja järgmistest artiklitest ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik, artiklist 60.
2. Määruse nr 2913/92 artikli 23 lõiget 1 ja lõike 2 punkti b ning määruse nr 952/2013 artikli 60 lõiget 1 koostoimes komisjoni 28. juuli 2015. aasta delegeeritud määruse (EL) 2015/2446, millega täiendatakse määrust nr 952/2013 seoses liidu tolliseadustiku teatavaid sätteid täpsustavate üksikasjalike eeskirjadega, artikli 31 punktiga b tuleb tõlgendada nii, et kultuurseente päritoluriik on nende sätete tähenduses riik, kus seeni korjatakse, hoolimata asjaolust, et olulised tootmisetapid toimuvad liidu muudes liikmesriikides ja et kultuurseened transporditakse saagikoristuse territooriumile alles kolm päeva või vähem kui kolm päeva enne esimest korjet.
3. Üldine keeld eksitada tarbijat toiduainete päritolu osas, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivi 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 2 lõike 1 punkti a alapunktis i ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määruse (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, direktiiv 2000/13, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004, artikli 7 lõike 1 punktis a, ei ole värske puu- ja köögivilja puhul kohaldatav määruse nr 1234/2007 (mida on muudetud määrusega (EÜ) nr 361/2008) artikli 113a lõikes 1 ja määruse nr 1308/2013 artikli 76 lõikes 1 ette nähtud päritolu märkele.
4. Liidu õigust tuleb tõlgendada nii, et lisaks määruse nr 1234/2007, mida on muudetud määrusega nr 361/2008, artikli 113a lõikes 1 ja määruse nr 1308/2013 artikli 76 lõikes 1 ette nähtud päritoluriigi märkele ei või täiendavalt kehtestada selgitavate märgete tegemise kohustust, mille kehtestamisega soovitaks vältida tarbijate eksitamist vastavalt keelule, mis on sätestatud direktiivi 2000/13 artikli 2 lõike 1 punkti a alapunktis i ja määruse nr 1169/2011 artikli 7 lõike 1 punktis a.

(¹) ELT C 104, 19.3.2018.